

Jūsų magnificencija Vilniaus universiteto rektoriau!

Gerbiamieji ceremonijos svečiai!

Mielieji absolventai!

Ponios ir ponai!

Šiandien, nors savo kalboje pirmiausia kreipsiuosi į mūsų absolventus, tačiau mano žodžiai bus skirti ne vien jiems. Šiandien, kai mūsų tiek daug, kai čia tokia gera energija, yra puiki proga padėkoti ir palinkėti. Ypač todėl, kad esame sakralioje vietoje, Šventų Jonų bažnyčioje.

Pirmiausia norėčiau padėkoti Jūsų tėvams, seneliams ir visiems kitiems artimiesiems. Padėkoti už tai, kad patarė, skatino ar nukreipė mūsų absolventus rinktis teisės studijas Vilniaus universitete, o gal tiesiog tam neprieštaravo. Ir kad tikėjo mumis. Daugumą savo studentų mes pirmąkart pamatėme prieš penkerius metus ir jeigu dabar mes aiškiai matome tai, kaip jie per tuos penkerius metus pasikeitė, Jūs tai matote dar ryškiau: kaip jie subrendo, kaip išaugo ir surimtėjo. Šiandien galite būti ramūs: savo vietą po saule jie tikrai suras, jie sugebės savimi ir ne tik savimi pasirūpinti. Esu tuo tikras.

Norėčiau padėkoti visiems Vilniaus universiteto Teisės fakulteto dėstytojams. Už dorai atliktą darbą, už kantrybę ir pastangas. Jūsų

gebėjimai ir žinios, kuriomis nuoširdžiai dalijotės, tikiu, krito į išpurentą dirvą ir duos gerų vaisių. Daugelis mūsų jaunųjų kolegų jau šiandien dirba prestižinį darbą, yra paklausūs, jų laukia šviesi ateitis. Ir tai taip pat ir Jūsų darbo dėka.

Dėkoju visiems Vilniaus universiteto Teisės fakulteto administracijos darbuotojams, ypač dirbantiems Studijų skyriuje, kurie visus studijų metus buvo kartu su mūsų magistras, kurie patarė ir padėjo, nukreipė ir palaikė, ar tiesiog dalijosi šypsena. Kad Vilniaus universiteto Teisės fakultetas yra gera vieta studijoms, kad mūsų studijas aukštai vertina, yra ir didelis Jūsų nuopelnas.

Fakulteto bendruomenė – tai ne tik mūsų dėstytojai ir studentai. Tai kur kas daugiau. Tai ir mūsų alumnai, mūsų socialiniai partneriai, tiesiog mūsų draugai, kurie taip pat nusipelno šilčiausių padėkos žodžių. Be Jūsų mes nebūtume tokie, kokie esame šiandien, Jūsų patarimai, Jūsų parama ir bendrystė mus įkvepia ir skatina eiti pirmyn.

Mielieji absolventai! Kreipiuosi į Jus ir kaip Fakulteto dekanas noriu Jums kai ko palinkėti.

Mėgstu kartoti mintį: „Universitete svarbiausia, ne tai, kokią programą tu studijuoji, o su kuo studijuoji“. Studijas pirmame

kurse pradeda daugiau nei du šimtai pirmakursių, todėl suprantama, kad ne kiekvienas Jūsų kursiokas tapo artimu draugu, vis dėlto Jus visus sieja labai daug kas: bendrai auditorijose, bibliotekose ir kitur praleistas laikas, bendros patirtys, bendri prisiminimai. Jūs kartu mokėtės ir kartu augote. Kiekvienas iš Jūsų tapote tuo, kuo esate, taip pat ir Jūsų kurso draugų dėka. Prisiminkite tai ir saugokite šį ryšį. Tai pirmas mano palinkėjimas Jums.

Senovės Romos mąstytojas Seneka yra sakęs: „Brangiausias dalykas, kurį turime, yra laikas“. Todėl branginkime jį, saugokime jį ir jo nešvaistikime. Jis dingsta kiekvieną sekundę, o kartu su juo dingsta ir galimybės. Kas prarasta, to nebesugrąžinsi. Todėl išnaudokite kiekvieną dieną, kad taptumėte geresni, kad kažką įgytumėte. Galbūt galvojate jau daug pasiekę, jau turį gerus darbus ir gal gerą atlyginimą. O tuoju Jūsų rankose atsidurs ir magistro diplomas. Ir vis dėlto tai tik pradžia, priešakyje Jūsų laukia dar maždaug keturi dešimtmečiai veiklos, daug iššūkių, kuriuos turite būti pasiruošę sutikti, daug žvaigždžių ir jos virš Jūsų. Tad kilkite į jas, siekite jų. Tai mano antrasis palinkėjimas.

Ir pagaliau trečiasis palinkėjimas. Tikiu, kad studijų metu visiems laikams išmokote: teisė nėra tik tai, kas parašyta, teisė nėra vien tik raidės ar skaičiai, kableliai ar taškai. Teisė kur kas daugiau. Teisė –

tai ir pamatinės vertybės, ir principai. Tą, kuris tik geba pritaikyti perskaitytas taisykles, Ruso yra pavadinęs mechaniku. Jūs esate kur kas daugiau, bet dėl to turite būti ypač jautrūs ir dėmesingi, ypač atsargūs ir atsakingi. Antoine de Saint-Exupéry Jums sufleruoja: Matyti reikia širdimi.

Kuo geriausias sėkmės Jums,

Haroldas Šinkūnas